

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Teleky-utca 9.
Ide czimezendők az
előfizetési pénzek,
hirdetések és nyilttéri
közlemények.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára 10 kr.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Teleky-utca 9.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető
minden közlemény.
—
Bérmertelen küldeményt
nem fogadunk el.
—
Kéziratokat vissza
nem adunk.

MÉGYES- és HELYI-ÉRDEKŰ, VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton.

Szerkesztő: Magyar János.

KOSSUTH.

A földi ember haló porai az enyé-
szet prédájául estek; s a halhatatlan
lélek feltámadott...

Kossuth eltemettétt, s emléke,
neve szelleme örökké élni fog egy
nemzet szívében.

Kossuth Lajost eltemettük. A leg-
bensőbb, leghatalmasabb, s legmegha-
tobb nyilvánulásaival egy nemzet igaz
részvétének; bámulatra ragadva az
egész művelt világot, mely még így
gyászolni népet nem látott soha.

A világra szóló gyásznak csodás,
meseszerű emlékei örökös nyom-
hagynak a magyar ember szívében.

És milyen csodálatos vigasztalá-
sul szolgál nekünk az a tudat, hogy
Kossuth ittthon van. Megkönyebbü-
lést érez e nemzetnek minden egyes
igazán érező tagja.

És Kossuthnak szelleme milyen
diadalt, milyen győzelmet aratott az
elmúlás örök törvényei fölött, diadalt a
mely-hez hasonló a nemrég mult száza-
dokban aligha fordult elő.

... És mi mindent megtettünk
Kossuthért, de nem tettünk me min-
dent Kossuthnak. A nemzet ke-

gyeletével egyuttal nem rőtta le min-
den tarlozását a holt prófétával szem-
ben!

Mert ő feltámadott és ő élni fog
a midőn eszméi diadalra jut-
nak.

Ugy maradhatunk csak hivek Kos-
suthoz, ha az ő szent, tanait követjük,
az ő magasztos eszméiért élünk, ha-
lunk, lelkesülünk, s így fényes példá-
ját adjuk annak a mindig örök igaz-
ságnak, hogy:

„a test elenyészhet, de az
eszmélni fog...”

Xerxes.

Szigetvár és vidéke közönsége
mint ottani tudósítók írja a hazát és
nemzetet ért nagy fájdalomnak vasárnap
április 1-én délelőtt külsőleg is impozán-
san adott kifejezést. A közel fekvő fal-
vak protestáns lakói gyász-, vagy fe-
kete fátvállal bevont nemzeti lobogókkal
1 sőt két falu: Zádor és Hobol régi 48-as
zászlóval csoportonként gyülekeztek Szi-
getvárra a vásártérre, várán a gyász
ünnepély megkezdését. Pont 10 órakor a
váról mozsarak durrogása jelezte, hogy
az kezdetét vette. A dalárda a „Szózatot”
énekelt; azután Tóth István ügyvéd lé-
pett a szószékre s szép emelkedett hang-
beszédben emlékezett meg Kossuth érde-
meiről; beszédét imával zárta be. Majd

„Hymnust” énekelték. Ezután diszfelvo-
nulás volt a városban végig; majd ismét
visszatértek a vásártérre, hol Solti Gyula
olvasta fel Kossuth Ferencnek táviratát,
melyet Szigetvár közönségéhez intézett.
Valóban megható volt a vidéki földmive-
sek megjelenése és viselkedése. Az egyik
falubeliek — a diszfelvonulás alkalmával
— a Kossuthnótát énekelték, a másik
falubeliek zsoltárokat zengtek. A csertőiek
a Zrinyi szobrot meg is koszorúzták. Szi-
getvár és vidékének közönsége igazán
szép módon fejezte ki háláját és tiszte-
letét a nagy hazafi iránt. A városban a
zászlók még 7-ig kitűzve lesznek a nők
mellőkön gyász csokrot, a férfiak karja-
kon gyász fátvált viselnek. A katolikus
templomon egy egész nap gyász fátvöl-
lal bevont nemzeti lobogót lengetett a
szellő. Természetes, nem a plébános-
helyettes ur rendeletéből, hanem erővel
tűzték oda. — Különben a plébános-he-
lyettes ur azon szavai — melyek már a
multkori számban közölve voltak nem-
csak a város közönségének hazafias ér-
zületét sértették meg, hanem a vidéken is
megbotránkoztak keltettek. A pécsi püs-
pöki jogakadémia hazafias hallgatói, mi-
dőn a „Pécsi Naplóban” olvasták a plé-
bános-helyettes ur ezen viselkedését, azon-
nal mintegy 14-en vasutón Szigetvárra
jöttek, hogy kérdőre vonják a vicárius
urat szavaiért. Azonban a vicarius ur nem
ismerte el, hogy azokat mondta volna.
Jegyzőkönyvet vettek fel ezen visszavo-
násról, de ezt a kérdőre vett plébános-
helyettes ur nem írta alá.

A „SOMOGYI UJSÁG” TÁRCZÁJA.

Üresen áll...

Üresen áll a kis fészek már...
Nem ül benne daloló madár.
Messze vitte, röpitette szárnya,
Hogy ne érje a hervadás árnya.

De hogy ha majd éled a határ,
Visszajössz te dalos, kis madár.
S boldogságtól hangzik, csendül újra
Az erdőnek iombos, árnyas bokra.

Kis madárkám! édes szerelem!
Pusztulás van üres fészeken.
Visszaszállsz-e, visszatérsz-e újra...?
Hej! csak Isten a megmondhatója!

Fárád.

Diák tragédia.

A táncmester harsány hangja süvi-
tett át a termen.

— Nő válasz! Urak középre!..

Kedves, vig fiuk csoportja verődött
össze a terem közepén. Elénken vitatták
meg a bekövetkezendő ritka eseményt.

... A három szál barna legény be-
lekezdett valami harcziás mazurka — fé-

lébe. Sirt a hegedű, zörgött a czim-
balom...

A csinos Csertelky Dezső, a szolgál-
bírói gimnázista fia pirulva huzódott még
egy szögletben.

Társainak nem tűnt föl ez; mindig
ilyen magába zárkózott, szemérmes fiu
volt a Dezső.

Szemeit nyugtalanul hordozta végig
a lármás fiukon, az előtte végig keringő
pihegő párokon; majd felállt és a szög-
letben felnyuló oszlopra hajtá szép barna
fejét, s összefont karokkal, ajkain valami
megmagyarázhatlan gyunos mosolylyal bá-
mult mereven maga elé.

Egyszerre vidám, finom kacaj
riasztá fel merengéséből. Összerezzen. Ki-
pirult arcu, kedves nyulánk barna lányka
hajtá meg, előtte magát.

— Szabad kérnem?...

— Sajná...

— Csöppet se sajnálja kérem, tán-
czolnia kell velem!

— De Ilon nagysád...

— Ejnye no!.. Az aranyos kicsike
ezzel karofogta a piruló fiut s végig lej-
tett vele a sima parketten.

Egyszer körül fordult vele s helyére
vitte.

Egy forró kézszorítás, egy édes biz-
tató mosoly elég volt arra, hogy a Dezső
gyerek fejét megzavarja.

Lihegve, zihálva dőlt hátra azékén.
... A végső accordok is elhangzo-
tak. Egy-egy szenvedélyes „hogy volt”
kiáltás hangzott a teremben.

Nyüzsgő csoportok sétáltak vigan ne-
vetgélve, néhány fiu vette körül a czi-
gányokat.

Dezső ült helyén. Ott függtek sze-
mei Ilon szép alakján.

Egyszerre villám gyorsan pattant fel
ültéből. Keble zihált, szemeit vadul hor-
dozta körül.

Oda veygült a vig fiuk közé.

— Fiuk! kitűnő kedvem van.

Meglepetve néztek össze a gyerekek.

A vig Szikray Karesi odaugrott hozzá.

— Az nem lehet Dezső, hogy neked
jó kedved legyen.

— Pedig addig van az.

— Ugyan add okát?

— Suh sem érdekel az téged.

— No jól van, szerelmes vagy kicsit!

HIREK.

— Kérem! Felkérjük a tek. ügyvédi és bíról kart, hogy hirdetésekkel lapunknak, — mely azokat a legfontosabb és legutányosabb közvetíteni fogja, — megküldeni s illetve ezekben lapunkat is részesíteni szíveskedjék.

A kiadóhivatal.

— Kossuth szobrára a kaposvári vasúti állomás (műhely, osztálymérnökség és szertár nélkül) 80 forintot gyűjtött, dícséret illeti őket a követésre méltó hazafias tettért!

— Tudomásunkra jutott, hogy a vasúti állomás az egyetlen egy a magyar-államvasutaknál, ki a fekete gyász lobogót Kossuth Lajos halála alkalmából kitűzte.

— Willson, egy gazdag angol, ki minden világ jeles emberének temetésén részt vesz, Budapestre is lejött Kossuth Lajos temetésére s azt állítja, hogy ily temetés még nem volt, de nem is lesz soha!

— Köröshegy lakossága is meg ünnepelte a Kossuth Lajos temetése napját a ref. templomban, hol valláskülönbség nélkül jöttek össze az istentiszteletra. Patkay János h. ref. lelkész könyvekre indította szép beszédével a jelenvoltakat, mialatt a harangok zugása is hirdette, hogy most temetik Kossuth Lajost.

— Somogy-Udvarhelyről írják lapunknak, hogy a Kossuth Lajos temetése napján, délelőtt 10 órakor, megható gyász-ünnepély színhelye volt a ref. templom, hol Szikszay Ödön lelkész mondott igen szép imát és gyászbeszédet a nagy hontalan drága hamvai fölött. A templom szorongásig megtelt, — talán senki sem maradt otthon, — és mindenki kegyelettel adózott a nemzet nagy halottja drága emlékének.

— A somogyi küldöttség. Rosszul esik tapasztalunk, hogy a Kossuth fiainál tisztelgő részvétlátogatók sorában Somogy-vármegye küldöttségét nem tudjuk felfedezni, holott minden vármegye, minden apró város, kerület sietett a Kossuth fiuk előtt részvételének kifejezést adni. A liberális nagygyűlésen is a somogyiak küldöttsége privátim vett részt. Hát nincs élet ebben a szép vármegyében?

— Személyi hir. Forinyák m. kir. honvéd altábornagy április 5-én az esti gyorsvonattal Kaposvárra érkezett, hogy a honvéd zászlóaljak felett szemlét tartson.

— A marczali-i izr. hitközség hazafias elnöke, Münz Simon — halhatatlan

Annyi történt Csak a fluval, hogy a Belegi Imrét látta Ilonával vidáman csevegni, ez fájt neki végtelenül.

A zene csárdásba kezdett. Dezső Ilonához szaladt.

— Szabad kérnem Nagysád? ..

— Nagyon sajnálom nem tánczolok. Megsemmisülve fordult a mellette ülő lánykához. Oda vitte a terem közepére tánczolt szemvedélyvel, esze vesztetten. Gyönyörűen rakta a csárdást. Öröm volt nézni a csapongó jó kedvű rikogató fiut. De egyszerre alá hagyott jó kedvűből, ott tánczolt mellette Ilon, Belegi Imrével.

Szó nélkül vezette helyre tánczosnőjét, felöltötte kabátját, s eltűnt a teremből.

* * *

Másnap különös hírrel volt tele a város

Uton-utfélen azt beszéltek, hogy a szolgabíró Dezső fiát, meg a Belegi fiut kizárták az iskolából, mert párbajban megvagdalták egymást.

Manezy.

érdemü nagy hazánkfia, Kossuth Lajos elhunytá után — rendkívüli gyűlést hívott össze, mely ülés a legnagyobb hazafi elhunytá fölötti nagy fájdalmának jegyzőkönyvileg adott kifejezést, templomára gyászlobogót tűzött ki, a temetés napján az iskolai tanítás szünetelését rendelte el. A temetés napján délután 3 $\frac{1}{2}$ órakor pedig gyászistentiszteletet tartott a hitközség, mely alkalomra feketével vonatot be a templom belseje: Ez istentiszteleten testületileg jelent meg a város képviselő, testülete, az ipartestület, a város intelligenciája, a szomszédos községek előjárói, a hitközség képviselőtestülete, a járás fiókhitközségeinek köldöttsége stb. Az istentiszteletet Veisz Salamon főkéntor nyitotta meg egy megható gyászimával, amit dr. Klein József főrabbi hazafias szellemü gyászbeszéde követett, melyben a nagy elhunyt érdemeit lendületes szavakkal esetelte, őt a haza atyjának és a szabadság, egyenlőség és testvériséget hirdető magyar haza megalapítójának nevezte. A nagy hatást keltő beszéd után gyászimát mondott a legnagyobb hazafi lelki üdvéért oly bensőséggel és meghatottsággal, hogy nem maradt szem köny nélkül. Ezt ismét említett főkéntor által bánatosan zengzetes hangon énekelt gyászima követte és a gyászistentiszteletet a hazafias „Szózat“ eléneklése fejezte be, amit a néhány száz főre menő gyászközönség karba énekelt el.

— Kitüntetés. Ő Felsége a Király Kovács László marczali-i lakos, volt községi bírót a koronás ezüst érdemkeresztel tüntette ki.

— Gyász-istentiszteletek. Vasárnap, nagy hazánkfianak Kossuth Lajosnak temetése napján a kath. templom összes harangjai zugtak. A református és zsidó-templomokban gyász istentiszteletet tartottak, és a két templom egészen megtelt előkelő közönséggel, 10 órakor d. e. a ref. templomban Sarkadi Titusz tartott egy kissé politikai színezetű beszédet. 11 órakor a zsidó templomba ment a nagy szamu publikumhol Dr. Herezov Manó, főrabbi lelkész, könyvekre fakasztó megható beszédet tartott. Ajgönyörű beszéd nagy hatással volt nemcsak a hívekre, hanem a más felekezeti polgárookra is, kik igen szép számban voltak jelen. A kántor heber imáját, melyben Kossuth Lajos neve is előfordult és Winterstein kisasszonynak gyönyörű solo énekét külön meg kell dicsérnünk. A beszéd elhangzása után a kaposvári dalkör énekelt szépen a Hymnuszt.

— Időjárás április hóra. A londoni meteorológusok szomorú dolgokat jósolnak, azt mondják ugyanis, hogy az ideitélnek még koránt sincsen vége, hanem a java még csak ezután következik. Londonban már körülbelül már másfél évszázad óta folytatják az időjárási észleleteket s ugy ezek alapján, valamint az ideikez hasonló telekből vont következtetések alapján azt jövendőlik, hogy március vége és április első fele meg fogja hozni az idén annyira nélkülözött telet. A londoni tudósok még a napot is megmondják, a melyen a késői tél be fog köszönteni: e szerint március 21-ike, tehát a kalendárium szerint az a nap, a melyen rendszeren a tavasz szokott beállítani, lesz az a nap, a melyen a földiek hidektől dideregni fognak s ez a fagyos állapot el fog tartani április 13-ig. Mi részünkről nem hiszünk el föltétlenül a londoni meteorológusok jövendöléseit, de azért azt hisszük, hogy mégis jó lesz a téli kabátokra vigyázni, melyeket a mostani verőfényes tavaszi napok szinte leolvasztanak vallainkról.

— Az utcák képe. Eddig vártunk, vártunk türelmesen, s nem akartuk e helyen szóvá tenni azt a rendőrség figyelmét okvetlenül elkerülő botrányos szokást mely városunk népesebb utcáin már jó ideje divik. A városi ember meg-megáll

fejét csóválja, befogja az orrát zsebke-dőjével, a vidéki messziről óriási porfelhőt vesz észre; megijed. Pedig csak a „bank uraság“ disznó csordáját hajtja nagy begyesen a „sertés-nevelő“, a kanász ur végig a város utcáin, terein. Az illem szabályaival bizonyára ellenséges négy lábbon álló tisztelt állatok skandalózus röfögéssel akarják elhitetni, hogy itt ők a helyzet urai, utánuk egy jímor, komoly, fehér szakálas állatt bakiat, egy késkétől várható sértő flegmával utasítva vissza az utca népének csodálkozó tekintetét. A kanász ur pedig rövid kis ostarával célba-vezi olykor az ember néző számát, s csak a mennyei gondviselés örökös föltűnk, hogy ép szemmel dicsérhetjük a nyugvóra szálló napot. A porfelleg aztán lassan-lassan eltűnik a külváros homályában, hogy később újra belepia az annyira feltett tudónket. Jó lenne ha a rendőrség intézkednék ez ügyben!

— Gyilkosság. Mult hó 30-án este, Jancsi János kisbári lakost ismeretlen tettesek meggyilkolták. Hullája Apáti János udvarában volt, hol valószínűleg a gyilkosság is elkövetett. A tetteseket erőlyesen nyomozza a csendőrség. A meggyilkolt Jancsi János különben felelmes embere volt községnek; mert több rablást követett már el, de feljelenteni nem merték, mert féltek tőle. Lehet, hogy most is egy ilyen rablási kísérlete közben gyilkoltattott meg.

— Feltűnést keltő gyilkosság. Mint lapunk zártakor értesülünk, Kund Béla fajszi földbirtokost, a híres oroszán vadász, tegnap április 6-án vadászaton egy orvvadász lelőtte. További részletekről jövő számunkban. Vizsgálat folyik.

— Meghívó. A kaposvári jótékony nőegylet Pallavicini Ede ögrófné, ft. Bécsi Márton és Müller Nándor urak szíves közreműködésével folyó évi április hó 14-én a vármegyeház nagytermében a saját pénztára javára hangversenyt rendez. Helyárak: Ülőhely az első 3 sorban 3 ft., a többiben 2 ft. állóhely 1 ft., karzatjegy 2 ft. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel véteinek és hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek kaphatók Hagelman Károly könyvkereskedésében. Löw Mór és testvére czégnél és este a pénztárnál. Műsor: 1. A jótékonyaságról (felolvasás) ft. Bécsi Márton urtól 2. Siciliana Pergolesetől éneklő Pallavicini Ede ögrófné 3. Widmung Schumanntól éneklő Pallavicini Ede ögrófné. 4. Pousée d'automne Massehet-től éneklő Pallavicini Ede ögrófné 5. Paraphrase sur une melodia de Popera Lurlini Ashertől zongorán játsza Müller Nándor ur 6. Au printemps Grieg-től zongorán játsza Müller Nándor ur 7. Notturmo F. Moll Chopin-től zongorán játsza Müller Nándor ur 8. Der Kinder-Reich Blumenthaltól éneklő Pallavicini Ede ögrófné 9. Ha meghalok, viszsza-járok Hubaytól éneklő Pallavicini Ede ögrófné. 10. Lemondás Zichy Géza gróftól éneklő Pallavicini Ede ögrófné.

— Meghívó. A „Szigetvári ifjuság“ f. évi április 7-én a helyben létesítendő közkórház alapja javára Balogh József, Biró Ferencz, Dúghon Ödön, Farkas János, Fuchs Zsiga, Fűfőp István, Hegyessy János, Dr. Hoffman Jakab, Kainer Adolf, Ocsodál János, Pandrovics István, Salamon Gyula urak védnöksége alatt zártkörű táncmulatsággal egybekötött mulkedvelő előadást rendez, a „Korona“ nagy termében. Helyárak: Körszék, 80 kr. Zárt-szék, 60 kr. Allóhely, 40 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdet pont 8 órakor. Jegyek előre válthatók Ocsodál Gusztáv ur kereskedésében és este a pénztárnál. Műsor: „Piros Bugyélaris“ eredeti népszínmű dalokkal 3 felv. inta: Csepreghy Ferencz. Személyek: Török Mihály tölgyesi bíró

Vikár János ur. Zsófi felesége Vikár Jánosné urnő. Kender Julia, özvegy asszony Hagymáson Maretics Hermin k. a. Menci, nevelt leánya Marton Etel k. a. Csillag Pál manipuláns őrmester Stern Sidney ur. Kapitány a huszároknál Sarlay László ur. Peták János, vén huszár Gyenis Ferencz ur. Boros Dani, fiatal huszár Sarlay István ur. Pennás Muki, jegyző Tölgyesen Hacker Rezső ur. Hájas Muki, uradalmi ispán Kollin Izidor ur. Kősa Gyurka paraszt legény Verbai József ur. Leveles Misi, gyalog-postás fiu Marton Paulácska. Kisbíró Sarlay István ur. Öreg béres Braunstein Gyula ur. Panni, Cseke Nina k. a. Kati, Deutsch Juliska k. a., Török Mihály cselédjei. I. Legény Braunstein Gyula ur. I. Leány Burics Mariska k. a. Lajos, cigány * * * Suták Kata kártyavető cigány asszony Malovetz Etel k. a. Nép, huszárok, cigányok. — Történik Tölgyesen. Előadás után táncz.

Eljegyzés. Rotthausen Vilmos síófoki kereskedő eljegyezte Kardos Irén kisaszonnyt, Kardos Jakab festő leányát Szigetvárról.

— **Öngyilkosság.** Kadlicskó Pál a Tab község leggazdagabb polgárának a fia István, a ki az ősszel jött haza a katonaságból, hétfőn virradóra föbe lőtte magát és 1½ napi szenvedés után meghalt. Hátrahagyott levelében azt írta szüleinek, hogy a másik testvére is úgy lőtte meg magát, hát ő is úgy akart meghalni. Bizonyos, hogy szerelmi csapódás vitte, őt erre a tetre. Csodálatos, hogy a családnak már ez a harmadik öngyilkos tagja.

CSARNOK.

Most és egykor.

Nekem ragyog a nap az égen,
Nekem nyíl a legszebb virág:
Ölemben kicsi feleségem...
Mind, a ki lát: örülni lát.

— Rideg magány komor csendében
Zord homlokon boruival
Dicsvágó himzett jövőnek éltem, —
Szívemből üdv, öröm kihalt.

Beszédes szép szelid szemének
Míg egyre nézem csillagát:
Szívem hurján egy édes ének
Akkordja zendül lágyan át.

— Dicsőség égbe nyult tetője
Ragadta lelkem egykor ott,
S egy vágy feszíté: hajh, elérje
A hírnév-lakta hajlokat!

Vágyam betelt. Mindent kipótol
A szerelem, s ezt semmi sem.
Boldogtalan voltam; ma boldog;
S szeretve az leszek, hiszem.

Ösz Pál.

A bohóc.

— Jules Lemaitre rajza. —

A kis mezővároskában, a hol egész esztendőben olyan nagy csöndesség volt, mintha Csipkerózsza elvarázsolt erdeje lett volna, egyszerre csak nagy zaj, lármá kekedett; föllármázta az egész kis fészket az az akrobata-társulat, a mely Farinelli igazgató vezetése alatt a legeslegjobb előadásokat rőfös plakátokon hirdette a t. ez. közönségnek.

Az első előadásra csak úgy özönlött a közönség és a fapadok recsegték az emberek sulya alatt.

Quickly ur, a társulat bohóca kénytelen volt egynehány előkelő polgár-családot meg is szomorítani, mert már az elő-

adás előtt egy órával nem volt jegy és a fölpiperézett nők, vastag aranylánczú urak hosszú orral távoztak Quickly urtól, a ki egyszersmind pénztárosa is volt a társulatnak.

A kis város honoracziói, a polgármester, az adótárnok, a gyógyszerész, a nyugalmazott őrnagy érdeklődő figyelemmel lesték a produkciókat és minden számmal lelkesedettebben tapsoltak.

Blanche kisasszony, a műlovárnő, a Morri erőművész testvérpár és végül Mistr Quickly, idomított szamarával olyan tapsvihart keltettek, a minőt a mezővároska fennállása óta még sohasem hallott.

Mikor az előadás véget ért a lámpaikkal hazafelé igyekvő honoratiorok nem győzték újra meg újra emlegetni a pompás szórakozást.

— Nekem a hosszú, ősz szakálu varázsló tetszett legjobban — jegyzi meg a gyógyszerész leánya.

— De Hilda, viszonzá ifjabb nővére Lucy, — te akkor nem néztél meg a bohócot, Quickly urat, az ám csak a szép ember!

— Hiszen annak vörös volt a haja és krétafehér az arca.

Lucy nagyot kaczagott.

— Oh! te bárgyu jószág! Hiszen az a haj paróka volt és a fehérség arcán színpadí festék... En rajongok érte, boldog volnék, ha magával vinne. Te nem is képzeld, milyen gyönyör az, ha világhírű férjünk van.

— Igen, de egy bohóc; te, egy városi gyógyszerész leánya csak nem lehetsz egy bohóc felesége.

A fiatalabb nővér dureszasan húzta föl vállát, aztán mormogva veté utána:

Miért ne! De te irigyled, hogy mindig rám nézett, te mindenkit irigysz tőlem... Oh, tudom én, hogy Beaulieut, a dragonyos kapitányt is irigyelted a kinek olyan szép, fehér fogai voltak, a ki annyit tánczolt velem... Te voltál talán annak is az oka, hogy helyettem a gazdag csokoládégyáros leányát vette le.

Hilda semmit sem szolt. Ősmerte kis nővérét, tudta, hogy minden csinos férfiarczba belébolondul, és hagyta, hogy ez a rajongása is a többihez hasonlólag elmuljon.

De most az egyszer Lucy láza nem volt olyan mulékony.

Erősen föltette magában, hogy a bohóc neje lesz, és egy iv rózsaszín papírt vásárolva, gyors elhatározással tudatta is ezt a szándékát Quickly urral.

A jól beillatosított levelet a házi szolgától küldte el Quickly urnak és maga is utánna osont a nagy vásártérre, a hol a czirkusz-bódé föl volt állítva.

Basil, a bárgyu háziszolga, az istállóban találta meg Quickly urat, a mint az bodor füstököt eregetve cigarettájából, szép, fehér spanyol szamarát újabb csodadolgokra oktatta.

— Kérem, egy levél! — mondá Basil, tisztességtudóan leemelve sapkáját, mi alatt Lucy az ajtó mögé bujt és dobogó szívvel szíve bálványának a válaszát.

Quickly ur elvette a levelet, feltörte a két csokoládós galambot ábrázoló pecsétet és aztán ujjával böködve a sorokat, elkezdte tagolva olvasni:

„Imádott művézem:

Öné akarok lenni, követem a világ végére is. A választ a közelben epedve várja

Lucy“

Quickly nagyot nézett, a számár pedig unva a hosszas tétlenséget, egy hosszúra nyújtott i-á-val interpellálta gazdáját.

— Ah! vagy úgy... no nincs okod félni, elég nekem egy számár is, nemhogy még egy libáról is gondoskodjak.

Lucynak az ajtó mögött elfacsarodott a szíve, kirohant a lovarda hátulso udvaráról és soha életében nem futott olyan gyorsan hazáig, mint ezen a napon.

Még hozzá Hilda is egyre boszantotta Quickly urral és szamarával, mert a bárgyu Basil még sem volt olyan bárgyu, hogy a bohóc választ szóról-szóra meg ne jegyezze és el ne mondja Hilda kisasszonynak.

Egy czirkuszi történet.

— Angolból. —

Miss Ellen remek szép leány volt — Min; a Rencz-czirkusz első iskolovár-nőjét mindenki imádtá és a lovassági tisztek tucatszámra heverték lábai előtt, de senki sem rajongott jobban érte, mint a merész parforge-lovas, Signor Ernesto, a ki viszont a czirkusz női közönségének volt a bálványa.

Miss Ellen észrevette Ernesto hódolatát; talán talán tetszett is ez neki mint férfi, de bécsvágya más férjet óhajtott vele; ő egy főuri névre vágyott a ezért nem törődött az olaszszal.

Signor Ernesto valahogy megtudta Ellennek ezt az óhajtatást és titokzatosan mosolygott, aztán fölvette kalapját és el-sétált a város egyik szerény, egyszerű kis szállodája felé, a melyben egy öreg őrgrof lakott.

Ernesto még Brüsseltől és Párisból jól ősmerte az öregot, a ki minden este ott ült a czirkuszban és czukorkákat osztogatott lovaarda női tagjainak.

— Fájdalom, most egyebet nem adhatok, — mentegette magát rendesen az öreg főnemes, — majd ha ismét lesz pénzem, aranyba fűrésztelek benneteket.

A kik a különös öregot ifjabb éveiből ősmerték, elmondták aztán, hogy egy milliója volt, a legfessőbb gavallérja volt X.-nek és hihetetlen rövid idő alatt képtelen bolondságokra pazarolt el kerék egy milliót, most pedig egy nagyon csekélyke havijáradékából él, a melyet családja juttat számára.

Ernesto rövid kopogtatás után belépett az őrgrof nagyon szerény vendéglői szobájába, a ki meglehetősen csodálkozva fogadta.

— Mivel szolgálhatok?

— Nem akarok semmi bevezetést, őrgrof ur, őszinte leszek és gyors, én gazdag vagyok. Otthonról is van vagyonom és mint czirkuszi lovar is már szép pénzt kerestem már magamnak, de bécsvágym több mint a pénz; röviden — én fia akarok lenni, méltóságos uram!

Az öreg csodálkozva nézett Ernestora — Nem lenne ön szíves bővebb magyarázattal szolgálni?

— Igen. Tehát nekem fontos okaim vannak arra, hogy főuri nevem legyen, azért is önnek szívesen ajánlok föl 50,000 frankot egyszerre, vagy 10,000 frank évi járadékot.

Az öreg őrgrof a pénz említésére majd kiugrott bőréből, de mégis habozni látszott.

— Hm, hm. Párisba kellene mennem, ez a pénz éppen kapóra jönne. Udvari összeköttetésem vannak, a dolog gyorsan menne —

— Természetes, hogy az átirással járó költségeket is én viselem, — jegyzé meg Ernesto.

— Hm, hm, — köhécselt az öreg. — Ugy gondolom, maradjunk a készpénznél.

— A mint parancsolja, — vágott szavába Ernesto mohón, — az összeg felét rögtön kézbesitem önnek, a másik felét pedig az ügylet lebonyolítása után szolgáltatam át.

Az ögróf nem tett többé kifogást és meleg kézzorítással vált el jövődöbeli fiától.

Másnap aztán csakugyan elutazott az öreg ögróf, az adoptálást nyelbe ütni, de elutazása előtt jegyet váltott a czirkusz-társaság egyik legszebb tagjával — miss Ellenel, meghagyva arájának, hogy az eljegyzést csak visszatérte után tegye nyilvánossá.

Néhány nap múlva Ernesztó sürgőnyt kapott, hogy minden rendben van és a gőz szárnyain új atyja után repült.

Egy hét múlva Ernestót már Ferrendol ögrófnak hívták és a császár ki-hallgatáson fogadta.

Az öreg ögróf magára hagyva fiát, sietett vissza miss Ellenhez, Ernesto pedig egy remek kis palotát vásárolt és minden ékszerész boltot bejárt, hogy imádjátjának, a kit nemsokára ögrófnévá volt emelendő, a legremekebb ékszereket vásárolja össze.

Míg Ernesto vásárolt és álmodott, kedves „apja” már oltárhoz is vezette a bűbajos miss Ellent. A sportlapok rőfös tudósításokat hoztak a pazar fényű esküvőről, és midőn Ernesto elolvasta őket — ájulisan roskadt össze.

Hónapok teltek el. Végre egy napon a lovar-társulat Párisba érkezett és a szép Ellen — egyedül szállt ki egy első osztályú kupéból.

Ernesto apródonként megtudta egy régi kollegájától, hogy az öreg ögróf, a kire Ellen rábízta pénztárának kulcsát, bizalmával rutul visszaélt, és hogy a vén lump az első hónapban már 300,000 frank-ját kártáza el.

Erre Ellen évi járadékot biztosított férjének és ajtót mutatott neki.

Ernesto boldog volt és a villám sebességével rohant Ellenhez, a ki a legnagyobb nyújtotta felé kezét.

— Oh, maga rossz ember! Miért nem tudatta velem tervét; tudom, hogy fiam, és miután egy anya nem tarthat sokáig haragot, én is megbocsátok önnek.

Három év múlva meghalt az ögróf és Ernesto végre oltárhoz vezette imádjátját, a kihez, mint parforce-lovashoz illik — akadályon keresztül jutott el.

Nagy emberek sajátságai.

Notterdami Erazmust mindannyiszor kilelte a hideg, a hányszor asztalára haléket tettek. — Scalliger rosszul lett, ha rákot látott. — Ficho de Brahe lábai reszkettek s egy lépést sem tudott tenni, ha egy nyul közelében fölugrott, s lábai mintegy a földbe gyökereztek, mindaddig, míg szeméi a nyulat látták. — Hobbe egy percig sem tudott éjjel lámpa nélkül el lenni. — Bacon minden holdfogyatkozáskor elájult. — II. Jakab, Anglia királya, a kivont kard láttára elájult. — Eperron herceg ha agarat látott, ájulisan rogyott össze. — III. Henrik francia király nem tudott egy percig sem maradni oly szobában, a hol macska volt. — Nagy Péter undorodott a gyiktól. — Gusztáv Adolf svéd királyi borsongás fogta el, ha pókot látott.

Rendkívüli halálesetek.

Anótide halálát egy macska marása idézte elő. Lady Ruszel hüvelykujját szurta meg egy tüvel s belehalt. — Papiel lengyel herceget az egerek eték meg. — Sirakusai Agatokler étkezés után egy megmérgezett fogvájóval vágta fogait s ebből eredő mérgezés folytán halt meg. — V. Fülöp spanyol király a kandalló mellett ült, s az égő fa kiugrott a kandallóból, meggyújtotta a szőnyeget, s minthogy a király rangján alátúnak tartotta, hogy a kiesett égő fát visszadobja a kandallóba, a tüzet fogott szőnyeg és karosszék lángjában összeégett s meghalt. — Ficho de Brahe halálát nyelt el s az megfojtotta.

Kétértelmű meghívás.

Hadnagy: Jancsi, menjen Boross hadnagy urhoz, adja át neki tiszteletemet és mondja meg, hogy kéretem, legyen szerencsém ma estére teára; ha azt mondja rá, hogy eljön, akkor hozzon magával mindjárt egy doboz két krajezáros szivart!

— Jancsi! (Boros hadnagyhoz.) Kardos hadnagy ur tiszteletét és kéretit hadnagy urat ma estére teára; ha elteszik jönni, akkor tessék mindjárt egy doboz két krajezáros szivart is magával hozni.

Szerkesztői üzenetek.

R. R. Szigetvár. Megkaptuk. Köszönjük Kérjük velünk nevével közölni. Az óra tolából kikerülne valami szépirodalmi közlemény is Üdvözlé! T. p. megy.

Tisztelt munkatársainkat ezúton is felkérjük, hogy továbbra is szerencsétlössenek bennünket dolgozataikkal.

U. y T. Péc. A vers bevált. Ha lehetőség jövő számunkban közöljük Üdv!

L. L. Marozall. Köszönjük.

Gabona árak.

A kaposvári piacon legutóbb a következők voltak a gabona árak:

Buza	6.20	—	6.80
Rozs	5.	—	5.50
Zab	6.30	—	6.80
Arpa	5.50	—	6.50
Kukorica	4.40	—	4.80
Bab	5	—	5.30

A kislutri legutóbbi huzásai.

— Március 31-én. —

Budapest:	66	67	2	88	74
Linz:	30	9	52	46	95
Trieszt:	63	34	10	65	2

Vonatok menetrendje.

Indul Kaposvárról:

Zákány felé, személy v. d. u.	3	48	percek
" " " reggel	8	óra	"
" " " éjjel	3	"	38 "
" " " gyors v. d. u.	6	"	49 "
Dombóvár felé, szem. v.	éjjel	1	" 23 "
" " " gyors v. d. e.	9	"	24 "
" " " vegyes v.	10	"	46 "
" " " este	8	"	8 "

EGYVELEG.

Nem tagadja meg magát.

A hadnagy és a bankár párbajoznak. Utóbbi csipője táján éri a golyó. Mikor az orvos megvizsgálja a sebesültet, azt találja, hogy a sérülés nagyon csekély, mivel a golyó egy a nadrágzsebben lévő ezüstforintról pattant le. Az orvos megveregeti a bankár vállát s nyájas hangon így szól: — Hallja kedves barátom, ön ugyan csak ért hozzá, hogy kell a pénzt jól elhelyezni!

Egészséges fürdő.

— Leányok, a papa beleegyezett, hogy az idén fürdőbe menjünk. Mit gondoltok, hová megyünk? Mind a két leány egyszerre: — Tátra Füredre, mama. A múlt évben is két nővér egyszerre kapott ott völégényt!

A konyhában.

— Hiába beszél Marcsa, az a fiatal ember a ki az imént távozott nem lehet öcsese. Hisz egy cseppet sem hasonlítanak egymáshoz. — Megengedem, hogy nem öcsém, de hogy az lehetne, arra megesküszöm.

Hirdetések

a legolcsóbb áron vétetnek fel e lap

kiadóhivatalában.

PÁLFFY JÁNOS

kocsi raktára Kaposvárott, fő-utca 68. sz. a kórház átellenében.

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, hogy raktáramban mindennemű e vidékre alkalmas, könnyű, diszesen és izléseken kiállított, födeles vagy nyitott paeton, hajtó-, vadász-, valamint ruganyos

K O C S I K

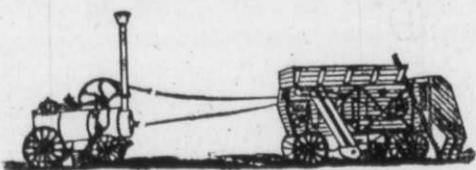
jótállás mellett, igen mérsékelt áron kaphatók; esetleg már használt kocsik átvételnek.

Javítások és megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek
Kivánatra képes árjegyzéket ingyen küldök.

Tisztelettel

PÁLFFY JÁNOS.

Összes gazdasági gépek
elsőrangú minőségben.

saját hazai gyártmány

Szükséges feltételek!

GŐZCSÉPLŐGÉPEK

Legújításosabb áruk!

Rövidített levélczím:
GAZDASÁGI GÉPGYÁR, BUDAPEST.

ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZVÉNY-TÁRSULAT.
Gyártelep: KÜLSŐ VÁCZI-UT 7.

POSGAY SÁNDOR

gép- és lakatosgyára Kaposvárott

Sétater-utca 15. sz.

Elvállal mindennemű gépek, különösen varrógépek győkeres javítását jótállás mellett jutányos árért; ugyszint gőzcséplőgépek kezelését, kiválólag ajánlja rézöntődjét.

Továbbá új szivattyus kutak, tűzfecskendők, tizedes mérlegek készítését, saját találmányu

felnyithatlan biztonsági zárait

keves tüzelő anyaggal használható vas tűzhelyeit és azobasürgőnyeit. Elvállal mindennemű saját készítményű épület lakatos munkát, melyet nem a vasárusnál szerez be, mint más lakatosok az öntött vasalást, hanem azt maga készíti, miért is munkájáért felelősséget is vállal.

Végre tudatja a gőzgéptulajdonos urakkal, hogy a gőzcséplőgépek a sok kontár gépkezelők által szakszerűen nem kezelteknek s nem javíttatnak, miért is ma már sok gép idő nap előtt tönkre jut, így vagy eladni, vagy becsereálni kénytelen a gazdaközönség, mind mellőzve lesz azon aggály, ha hozzám fordulnak javítás és kezelés végett, mely csekélységbe kerül, mert csak a gépnek szabálytalan összeállításában van a hiba, innent van, hogy a gép contra gőzzel dolgozik tetemes tüzelőanyagot és vizet kíván és erőt még sem bír fejteni, innent van, hogy a tűzfecskendők megfolynak és a tűzszekrény elég; továbbá a szalma törekrázó és dobtengely, ha már egészen laposra elkopott, saját találmánya szerint megacézolja, melynek jóságáért kezkesedik és csak fele árba kerül mint az új.

Teljes tisztelettel

POSGAY SÁNDOR
műegyet okl. gépész és lakatos.

MAGYAR JÁNOS

könyvnyomdája, „Somogyi Ujság” kiadója

Kaposvárott, Telcky-utca 9. sz.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom a legujabb betűkkel dúsan felszerelt

KÖNYVNYOMDÁMAT

hol minden a nyomdászati szakba vágó munkákat izlésesen és tisztán kiállítva készítek.

Magamat, valamint üzletemet a n. é. közönség figyelmébe ajánlva, maradtam

teljes tisztelettel

MAGYAR JÁNOS.